

Eskola hutsa

Bazen behin, zazpi urteko neska bat, Carme izenekoa. Alaia, jakinmina zuena eta eskolara joatea maite zuen, Catalonia izeneko leku berezi batera, non beti gauza dibertigarriak gertatzen ziren.

Goiz batean, Carme goiz esnatu zen, azkar jantzi zen eta, motxila gainean zuela, autoan sartu zen bere amarekin. Ilusioz zegoen, bere lagunak eta bere irakaslea ikusi nahi zituelako.

Eskolara iritsi zirenean, dena pixka bat arraroa iruditu zitzaien. Ez zegoen haurrik jolastokian, ez zaratarik, ez barrerik. Dena isilik zegoen.

“Zein arraroa…” esan zuen Carmek.

Baina bere ama presaka zegoenez, atean utzi eta lanera joan zen.

Carme, pixka bat intrigatuta, bakarrik sartu zen eskolara.

“Kaixo? Norbait ba al dago?” oihu egin zuen.

Bere ahotsaren oihartzuna bakarrik entzuten zen korridore hutsetan.

Poliki-poliki ibiltzen hasi zen. Bere gela barrura begiratu zuen… baina guztiz hutsik zegoen. Jolastokira joan zen… inor ere ez zegoen han.

Liburutegitik ere pasa zen, baina ez zegoen irakurtzen ari zen haur bakar bat ere.

Pauso bakoitzarekin, Carme gero eta nahasiagoa sentitzen zen.

“Agian ezkutatu egin dira ni harritzeko?” pentsatu zuen.

Sakonago bilatzea erabaki zuen, ateak ireki eta nonahi begiratuz, baina ez zuen inor aurkitu. Catalonia eskolak abandonatuta zirudien!

Benetan kezkatzen hasi zenean, zarata bat entzun zuen atean.

“Carme!” deitu zuen ahots ezagun batek.

Bere ama zen, korrika itzuli zena.

“Carme, zatoz azkar!” esan zuen, apur bat urduri baina irribarrez.

Carme korrika joan zitzaion.

“Ama! Ez dago inor hemen! Non daude denak?”

Bere amak barre egin zuen leunki.

“Ai, Carme... akats bat egin dugu. Gaur larunbata da!”

Carme geldirik geratu zen segundo batez... eta gero barre algara batean lehertu zen.

«A! Horrek azaltzen du zergatik zegoen hain hutsik!»

Eskutik helduta irten ziren biak eskolatik, oraindik barre egiten.

«Beno, biak esna gaudenez», esan zuen amak, «zer moduz txokolate beroa eta txurroak gosaltzen baditugu?»

Carmeren begiak piztu ziren.

«Bai!»

Eta horrela, goiz misteriotsu gisa hasi zena Carmek inoiz ahaztuko ez zuen abentura dibertigarri bihurtu zen.